

ת"פ 7562/09/14 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נגד שי עקירו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 אוקטובר 2015

ת"פ 7562-09-14 אגף מס הכנסה ומיסוי
מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות נ'
עקירו
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור
תביעות
שי עקירו

המאשימה
נגד
הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יונתי

ב"כ הנאשם עו"ד שחטר

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בעבירות הבאות:

1. אי הגשת דוח, עבירה על סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: **"פקודת מס"ה"**) - שתי עבירות.

2. אי קיום דרישה, עבירה על סעיף 216(1) לפקודת מס הכנסה.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ו, 11/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין.

בין הצדדים קיימת הסכמה לאור הסרת המחדלים להסתפק בענישה צופה פני עתיד והם טענו לעניין עונש הקנס.

בנסיבות אלה, פטור בית המשפט מקביעת מתחם ענישה.

מדובר במי שהורשע בשני אישומים של אי הגשת דוח לשנות המס 2009-2010 בקשר לעסק שניהל וכן הורשע באי קיום דרישה שנמסרה לו להגשת הצהרת הון.

דומה שלא צריך לחזור ולהכביר מילים אודות חשיבות הדיווח במועד לשם קיום שיטת המס בכללותה ונשיאה שיויונית בנטל המס. מדיניות הענישה היא מוחשית בקשר למעשים מן הסוג שלפניי.

בבוחני את חומרת המעשים אני לוקחת בחשבון שמדובר באי הגשת דוחות בשתי שנים רצופות ואת הטענה שבאותה עת נקלע העסק לקשיים עקב ניהול כושל עד שנסגר.

לעניין מתחם הענישה הכספית - בהתאם למצוות המחוקק כבר בעת קביעת המתחם, נדרש בית המשפט לשקול גם שיקולים של חוסר יכולת של הנאשם. זאת לצד שקילת שיקולים הנוגעים לחשיבות הטלת קנסות על מנת לעקר את הכדאיות שבביצוע המעשים.

במקרה שלפניי הוצגה אסמכתא לכך שבעניינו של הנאשם הוצא צו כינוס ונשמעו טיעונים לעניין מצבו הדחוק, שהביאו להתגורר בבית הוריו והחובות עימם הוא מתמודד.

עמוד 2

בנסיבות אלה, כשאני מתחשבת גם בהיקפי מחזורי הפעילות, אני סבורה כי מתחם הקנסות לעבירות אי הדיווח נע בין אלפי ₪ בודדים ועד 17,000 ₪.

לעניין העבירה של אי קיום דרישה - נע המתחם בין מאות ₪ ל-5000 ₪.

הסכמת הצדדים להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד היא סבירה וזאת נוכח הנסיבות שלהלן.

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

שנית, הנאשם הביע חרטה במילים ובעיקר בהסרת המחדל. לעובדת הסרת המחדל המבטאת חרטה בהתנהגות יש חשיבות של ממש.

שלישית, לנאשם אמנם עבר פלילי אך הוא לא רלבנטי והוא ישן.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות והכלכליות שפורטו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

2. קנס כולל בסך 6000 ₪, או 12 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 01.11.2015 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 15,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ו, 11/10/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת